

PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptores del interior reciben las obras del
: : : : : folletí encuadradas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

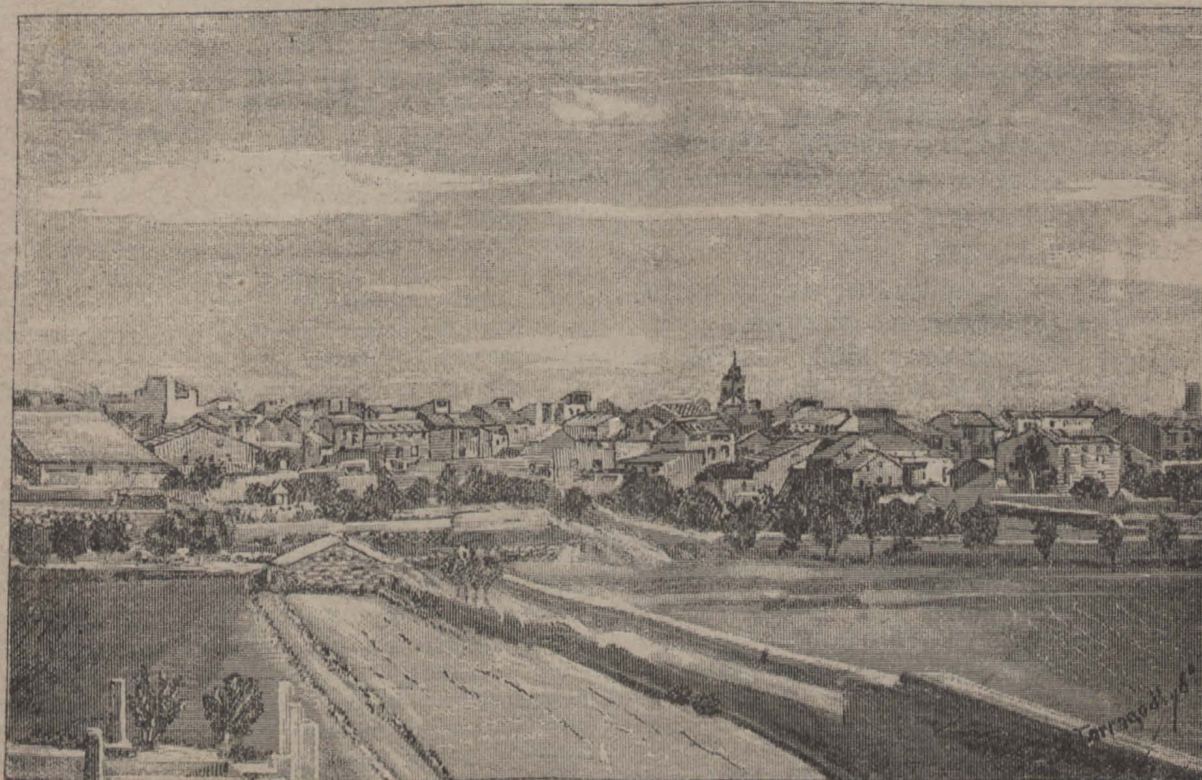
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13, 2^a (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent, 15 cénts.
Los números atrassats son al mateix
: : : : : preu y sense folletí : : : : :

OBRA EN PUBLICACIÓ • LUCREZIA BORGIA • FRANCISCO X. GODO

CATALUNYA PINTORESCA. — AGRAMUNT

XIV Petit Concurs

Fallo

Las composicions rebudas pera lo Concurs que s' acaba de celebrar, han sigut 31.

A criteri del Jurat, es mereixedora del premi,

la que va designada ab lo núm. 16, y qual títol es: *Lo Rey felis*. Destaca d' entre las altras per lo xistós del tema escullit y per lo modo com salva los perills que lo seu explanament oferia.

Se fan mereixedoras de menció especial, las següents:

Núm. 4, *Festa Real*; té aquesta composició un pensament molt original y galana forma parodiaca del antich romans, pero l' assumpto escullit, sentim no pugui veurer la llum en Lo TEATRO REGIONAL. Lo seu autor sab no obstant hont té la má dreta, y queda citat pera un altre Concurs, pregantli no fassi falta.

Vé luego la que dú lo núm. 26, nomenada *¡¡¡La Gloria!!!* respira bon humor y tracta ab novetat y gracia l' assumpto escullit.

Lo núm. 13, correspon á la titulada: *Sic transit gloria mundi*, encara que no pertany al género cómich per lo fondo del seu tema, mereix no obstant citarse per sobrepujar á molts de las rebudas.

La marcada ab lo núm. 30, y nomenada *La Estrella ab qua*, vá bé per la seva bonica versificació, pero tampoch s' ajusta al tema demanat.

Y per últim, citem la núm. 22, titulada *M' agradan totes*, per lo enginy en la combinació de noms.

★ ★

Lo qui sia autor de la poesia *LO REY FELIS*, deu presentar en nostra Redacció, escrits ab la propia lletra del original, los quatre primers y los sis últims versos de la composició premiada. Complert aquest requisit, será publicat lo seu nom en lo periódich y vuit dias després de dita publicació podrá recullir lo premi que ha guanyat.

★ ★

Los senyors que resultin ser autors de las composicions mencionadas en aquest FALLO, si volen veurerlas publicadas, envihin lo nom respectiu junt ab la proba, y serán publicadas successivament.

★ ★

Alguns autors han patit d' equivocació al concórrer al Concurs present. S' han inspirat, al escriurer, no més en lo assumpto representat per lo grupo esculptorich del Sr. Escaler, descuidant que nosaltres demanaban lo desarrotillo d' un pensament cómich que fes riurer als nostres llegidors.

★ ★

Ara, gracias á tots per lo favor que 'ns dispensan, y en confiansa los direm que, á més de continuar aquets celebrats Petits Concursos anem á posar en planta un pensament novíssim que ha de dur una *revolució* entre nostres colaboradors y fer que lo públich sia encara més entusiasta de Lo TEATRO REGIONAL.

Barcelona

Lo Director

J. BRÚ.

Lo Secretari

J. XIMENO.

Teatro Catalá

RESULTATS DE CARNAVAL

Comedia en un acte, en vers, original de D. Jaume Molgosa y Valls. Estrenada lo dia 24 de Febrer en la «Familiar Obrera» de Sans.

Obtingué molt bon éxit, especialment per sa nota cómica qu' ecsitá las riallas del públich durant tota la representació.

S' hi distingiren notablement, la Srta. Galcerán, los Srs. Rubio, Molgosa y Vila.

L' autor siguié demanat ab molts aplausos.—C.

La Biblioteca Pública Arús

Pera l' important acte que s' está organisant ab motiu de celebrar ab deguda forma la próxima donació de tan notable Biblioteca al poble de Barcelona, aquesta setmana s' ha passat als Presidents de totes las Societats, una circular que diu aixís:

«CONCIUTADÁ:

El ser racional, además de nutrir el seu cos per al desenrotllament de las funciones orgánicas, necessita alimentar el seu esperit ab la llum de l' inteligencia pera cumplir ab ella els fins de civilisació a que l' obliga l' humanitat per la forsa incontrastable del progrés. Tot lo que tendeix a popularisar l' instrucció, favoreix l' igualtat social y destrueix l' error creat per l' ignorancia, perquè, una vegada que siga instruit l' individu, practicarà per lley del seu propi dret, lliure de suggestions estranyas a la seva voluntat, allò qu' el seu saber li dicti pera millorar el seu estat, tant en el ordre moral com en el polític, cimentant ab tota sa puresa la llibertat de conciencia pera que no prevalguin en lo futur las concupiscencias de classe que tantas perturbacions ocasionan.

L' existencia real y positiva de la **Biblioteca Pública Arús**, nascuda a l' escalf de las consideracions enumeradas, ve per manera insuperable a realisar en l' instrucció lo que l' Estat meteix no pot donar de sí. Els reglaments oficials qu' an aquet particular se refereixen exclouen de las bibliotecas la concurrencia de l' element popular per l' impossibilitat d' assistirhi a las horas senyaladas en els meteixos, sense comptar que també és una dificultat la deficiencia bibliográfica que es nota en la majoria d' aquets establiments nomenats públics. L' individu que dedica tot un jornal a un treball determinat per atendre al sosteniment de la seva familia, y el seu esperit, d' acord ab la seva inteligencia, reclama major suma d' ilustració que la que pot adquirir ab el seu raquític esforç individual, no troba en las bibliotecas oficials manera de satisfacer el seu anhel, perquè l' Estat las obre de fet solament an aquellas entitats que per la seva posició particularíssima disposan lliurement del seu temps, y solament per als quals són la ciencia, l' industria y las arts.

A objectes completament oposats obeeix la fundació de la **Biblioteca Pública Arús**. Neix del desitj d' esser dedicada al poble, y com conseqüencia lógica se cedeix al poble en propietat perpetua, ab medis per al seu sosteniment y ab administració propia, independent de tutelas y influencias perniciosas, y ab l' obli-

gació de qu' estigui oberta per al servey públic a las horas més adequadas pera que puguin freqüentarla els fills del treball.

La **Biblioteca Pública Arús**, famosa ja en el seu període de creació per lo escullit de las obras que conté, és d' origen popular pel caràcter del seu fundador, popular per la seva naturalesa, essentho també per lo aplaudiment unànim ab qu' és rebuda y acceptada. La gratitut, sentiment característic del poble català, germina en el cor de molts ciutadans, y, pròxima a esclatar en formas heterogèneas, pot manifestarse sense revestir tota l' importància que mereix el fet trascendental de la seva inauguració. Y al fi concret de fer viable el general propòsit de rendir tribut d' agraïment a la memoria del malaurat donant **D. Rossendo Arús**, la Comissió que suscriu, composta d' elements de distintes procedencias y filla de l' entusiasme qu' està a punt de manifestarse, s' ha constituït en organitzadora per al sol y exclusiu objecte d' armonisar totes las manifestacions projectadas aisladament, sense travar ni encongrir las iniciatives particulars ni colectivas, pera l' acte públic y solemne de la donació oficial.

El missatge d' agraïment y acceptació qu' en nom propi y en el de la representació que V. porta se proposa presentar, ab el major número de firmes possible, en el dia y hora de la pròxima inauguració de la **Biblioteca Pública Arús**, com un altre dels molts testimonis de la donació, de la qual solemnitat s' aixecarà la corresponent acta pera que las vinentas generacions tinguin perfecte coneixement del pacte celebrat entre la voluntat del donant y el poble de Barcelona, se servirà estendre 'l de la manera que tinga per convenient, però en la forma que va adjunta a fi de fer més facil la seva enquadernació y arxiu consegüent.

Com, segons totes las probabilitats, no tardarà gayre a obrirse al públic la referida Biblioteca, agraïrem qu' es dongui curs aviat a tot lo relatiu a la demostració d' agraïment qu' es tracta realisar per al dia de la inauguració.

La Comissió: *Eusebi Benages Cots. — Gabriel Bretó. — Rafel Coll y Remedios. — Manel Freixas. — Francisco Jorba. — Joan Llobet. — Joan Martí. — J. Roca Cupull. — Joan Torrens. — Rafel Ureña. — J. Ximeno Planas.*

NOTA.—Per tot lo referent a la Comissió firmada, dirigir-se a la redacció de *Lo Teatro Regional*, Cabras, 13, pis segon.»

La idea ha sigut rebuda ab entusiasme y son ja numerosas las firmes reunidas en los primers moments.

Ara be; desitjant que 'ls constants favoreixedors d' aquest periódich, amants de tot lo que puga donar gloria á n' aquesta terra, honrin ab sa important cooperació aquest acte, se 'ls convidà y agraïrà de cor, passin per l' Administració á suscriure la seva firma á la llista que pera aquest objecte está oberta y qu' expressa aixis:

Los llegidors del periódich

LO TEATRO REGIONAL

ab motiu de la fundació de la **Biblioteca Pública Arús**, y á la bona memoria del donant don Rossendo Arús y Arderiu, s' addereixen al missatge d' agraïment y acceptació que 'l poble de Barcelona organisa ab motiu de tan lloable institució.—(Segueixen las firmas).

Content y enganyat

Poemet (1)

Lema: ¡Com un xino!

INTRODUCCIÓ

Avuy que veitg no 'm rebutxa
l' alegra mussa per ditxa,
ja que com mon cor desitxa,
m' envia d' inspiració
festosa y abundant ratxa,
que com afilada fletxa,
al méu magí obrintne bretxa,
l' inunda ab viu resplandó.

Prován que no 'm falta vena,
hont la sang circula ufana,
ab llanesa catalana
una historia 'ls vuy contá,
que segons tradició abona
passá en un estat de Xina,
mostrán, com no s' imagina,
que tot dú cúa per 'llá.

PRÓLECH

En Ting-son; lloch ja 'l confi
del gran imperi de Xina,
vivía un rich mandari
molt poderós, dit Ju-pí,
junt ab sa esposa Tin-ti-na.

Dona á n' allí sens parell,
jove, graciosa y molt bella,
es di, tot al revés d' éll
que era sosso, lleitg y vell,
causán aixó, l' enutx d' ella.

Lo mandari, cap-ficat
ab son estat sempre estava,
resultant un mal casat,
puig per cumplí bé ab l' estat
del seu propi s' olvidaba.

No están d' ella en ré queixós,
com qui 'l seu goitg avalúa,
deya creyense ditxós;
—Que vinga 'l més llest espós
á ferme un nús á la cúa.

CANT PRIMER

Ja la nit bruna,
lo mantell negre
que l' engalana,
pe 'l mon estent.

Y blanca lluna,
l' espay alegra,
mostrant ufana
son quart creixent.

Tot callat resta;
tan sols airada,
l' arbreda 's venta
fort mormorant,
y fen protesta,
tendra aussellada,
d' ella s' ausenta
ab un trist cant.

(1) Distingit ab Menció Honorífica en lo XIII Petit Concurs de Lo *TEATRO REGIONAL*.

De la pagoda,
sol retornava
de pregà á Brahma
lo mandari,
y contra moda,
de s' arribada
era en ell fama
no fé abvertí.

Del palau passa
l' oberta porta,
puja una escala,
y un cop á dalt
obra y traspassa,
ab furia forta,
l' arch de la sala
matrimonial.

Al sé dins; trova.
quan menos creya,
junt ab sa esposa
á un yakomí,
qui donant prova
que nosa feya,
buscantse colla
saltá al jardí.

CANT SEGON

—Sens volgué t' hi atrapat, infiel esposa,
y es inútil buscá pretest ni trama;
¿Es dí que en tant jo estich pregant á Brahma
tu aquí, d' un yakomí reps prechs joyosa?

Aixís en Ju-pí á sa esposa recrimina,
creyent que deshonrat per ella 's trova:
Lo lloch, l' hora, 'l fuji, tot ben clá ho prova,
la confusió afirmanto de Tin-ti-na.

—Negoci ab ton amant faré, si es noble,
puig com á tal deu dú molt llarga cúa;
tallanli 'l cap podré vendrel per grúa,—
diu ell,—y 'l cap y cúa 's paga doble.

CANT TERCER

Ju-pí, respont Tin-ti-na,
no armis palestra,
si has vist fugí á qui un home
per la finestra.
Puig si es vritat
que 'l vil l' amor 'm feya,
jo en ré hi faltat.

Pretestant que venia
sols per visita,
al fi al jardí pe 'l vespre
m' ha donat cita,
y allavors jó,
hi excedit, per donarli
una lliadó.

Creyent Ju-pí que aprovas
aqueix ardit,
espero que are 't posis
lo méu vestit.
Y aixís sens gréu,
pots tú assistí á la cita
al puesto méu.

De aqueix modo al trovarte,
creyent soch jó,
de tú podrà allí rebre
forta lliadó.
Si ho creus així,
vesteixat y á las dotze
baixa al jardí.

CANT QUART

En tant se posa en Ju-pí
de sa muller lo vestit,
d' amagat del seu marit
ella escriu al yakomí,
datli avis del seu intent
perque á la cita l' apliqui;
'l qual no cal que are espliqui,
ja que 'l sabrán al moment.

CANT QUINT

Tot resta en calma dins lo palau,
la nublada tapa 'l cel blau.

CATALUNYA PINTORESCA

Viaducte de Capsanes

Al jardí envolta gran fosquetat,
com sustrayentlo de sé mirat.

Comensa á caure, sens entrabanch,
un xim, xim rápit, que farà fanch.

En tan los gongos, ab só estrident,
tocan las dotze, bronzint pe 'l vent.

Per entre 'ls arbres del fosch jardí,
un home ab calma cerca camí.

De cop s' atura, pica de mans,
com s' acostuma fé als vigilants.

S' ou la resposta y al fé un minut,
prop del qu' espera un bulto acut.

Es una dona per lo que s' veu,
y aixís demostra l' altre que ho creu.

—¿Ets tú Tin-ti-na? aquell li diu;
—Sí amor, contesta, ella ab tó viu.

Liavores l' altre un garrot treu,
dient, alsanlo y ab forta veu:

—Esposa infame, mullé ruhi,
que aixís enganyas al mandari.

Si t' hi dat cita sols ha sigut
per tení provas de ta virtut.

Y ja que enganyas al teu espós,
vull castigarte com si ell jo fos.

Y aquí un tal juli li propinà,
que hasta la pluja va reculá.

CANT SISE

Lo mandari, groch de cara
y del cos vermell y blau,
dins sa cambra del palau
així á sa muller diu are:
—Tal com tu m' has indicat
m' hi posat lo teu vestit,
y á la cita hi acudit
que 'l yakomí t' ha donat.
Que jo erats tú s' ha cregut,
y al poch un garrot s' ha tret,
dantme un drop, que á creure admet
que al mon may burro ha rebut.
En tant cridava de pas:

—¿Aixís vens al teu espós,
tant digne, bó y virtuós?
Ab aixó ja sabs 'l ens,
de qual fet queda comprés
que aquí no hi ha hagut abús,
sino un home que ha fet us
d' una farsa en bé de 'ls tres.
Y ja que ha obrat tan lleal
per saber si m' erats fiél,
espero que tu ab anhel
lo rebrás sens pó á cap mal.

Y puig es honrat y 'ns vol,
trayent sa condició humil,
dintre poch penso investil
ab l' ordre del Jirassol.

EPILECH

Lo yakomí, al fe pochos dias
de noble rebia 'l grau,
al palau.
Mostrantli sas simpatias
per la feta del jardí,
en Ju-pí.

La Tin-ti-na quan 'l veyá
li sonreya suspirant,
tot pensant,
que lo que 'l mandari creya
era, pe 'ls dos concebit,
un ardit.

Y així 'l mandari, sens tino,
la farsa no comprenent
ni un moment,
viu content com un bon xino,
es dí, content y enganyat.
S' ha acabat.

JULIÀ CARCASSÓ.

Carta de Madrid

Resplendent ab son vestit de gala, lo clàssich «Colisseu Español», per la reforma que la empresa Guerrero ha efectuat en la decoració interior, transformant l'antich «Teatro del Príncipe» en un teatro modern, ab tots los avenços de la època, ha esclatat ab més brillantor l'estreno de la última obra del gran dramaturg Echegaray.

Mancha que limpia, drama tràgich en quatre actes y en prosa, es un poema que dona abundant past per lo ferestech desenrotllat de passions femeninas; es un estudi social de dos tipus de donsella, complertament oposats en qualitats morals; es una lluyta entre la lleona y l'escorsó. Matilde es un' ànima gran, plena de fogositat y de energia, de passions violentas, y ab un cor que glateix tan arrèbatat com si toqués á somatent. Son cap no sab treure comtes y obeheix á cegas los despòtichs manaments de son cor. Es un sér humanament franch, que combat cara á cara ab tota la noblesa d'un toro de Miura. En élla hi cau bé aquell apotecma de Séneca:

Bona es la dona quan es francament dolenta

Enriqueta es la perfidia refinada, es la pantera del saló, es lo botxí que ab la més cínica hipocresia, vol mereixer la conmisericòrdia de la societat y de sa víctima mateixa. Ab sa conducta perversa y sas manyas insidiosas, sempre porta una rialla en los llavis y una malifeta en lo cervell. Es la sirena de la tradició que seduheix per perdre; es l'escorsó qu'enmatzina y fereix á qui toca.

L' eminent autor del *Gran Galeoto*, recullint altre volta sos primerenchs motllos del naturalisme y abandonant aquell romanticisme *sui generis* de altres de sas propias produccions, no ha volgut resoldre en *Mancha que limpia* cap problema social, ni engolfarse en abstraccions psicológicas. Deixant lo mon y la societat tal com son, ha posat en joch tipus y escenas íntimas de familia tant humanas y verosímils com los que s'arrenca del natural. Ha fet un drama sense tessim, que resulta molt teatral, pero d'un argument gastat y fins secundari, puig los esforços del autor s'exercitan únicament en l'estudi de dos tipus de dona, que responen d'una manera maravellosa á la realitat. La prosa d'Echegaray es tan privativa de son autor, que porta sempre lo sagell de sa personalitat. Matisa son diálech de metàforas sobre física, sobre mecànica, sobre arquitectura y sobre astronomia, que brollan de sa imaginació, de igual manera que esclatan las llevors en bona terra vegetal. Y aquestas flamaradas d'erudició, unidas á las galas del ben dir y als primors de son ropatje literari que tant de

relleu sab posar, logran ensenyorir-se del públich y triomfa moltes vegadas.

No pretench probar que sa última obra estiga exenta de tota imperfecció, quan faré constar que la nit de son estrenó, en alguns passatjes picaren ratxas de vent contrarias al derroter del argument, amenassant no deixar-lo arribar á port, especialment en las últimas escenas del quart acte, quan lo públich no estimaba prou natural que un personatge (*Fernando*), se retingués tant de llegir una carta que tenia á la mà, sabent que dependia de sa lectura, sa honra y son porvenir. Mes si Fernando acerta á llegir aquell paper, s'evitava un casament y un homicidi y al autor li era necessaria aquella sang per la catástrofe final, en la que descansa 'l drama. *Mancha que limpia*, te 'l mérit de creixer en interés hasta la fi, y no sembla sino que son conspícuo autor, hagi tingut present aquella máxima de nostre Camprodón que diu: Las obras teatrales deuen comensarse á escriure per l'últim acte.

La obra ha tingut lo següent repartiment: Matilde, senyoreta Guerrero; Enriqueta, senyoreta Valdivia; D.ª Concepción, senyora Domínguez; Fernando, senyor Diaz de Mendoza; Don Justo, senyor Calvo (don Ricard); D. Lorenzo, senyor Carsi; Julio, senyor Núñez.

Per parlar ab equitat de la execució, es precis fer previament una observació aclaratoria molt interessant á favor del prestigi y reputació dels artistes, y es que inútil seria buscar en las obras d'Echegaray d'aquesta última etapa, un protagonista que no fos una dama y que aquesta dama no estés encarnada en las facultats de la María Guerrero, porque élla es la musa de la devoció del dramaturg; es la vestal que cuida fervorosament de mantenir sempre flamant lo sagrat foch de la inspiració, en las ruelas aras de sa poderosa fantasia; es la papallona de gays colors, que zigzaga entorn de la claríssima llum d'aquest ingeni. No es estrany, donchs, que la María Guerrero resulti sempre l'ànima de la execució y que las demás parts sian elements auxiliars, pera posar més en relleu las facultats de la esmentada artista.

No obstant y aixó, en llohansa á la veritat, tots lograren justos aplausos, y cadascú en sa esfera, brodaren la obra d'una manera magistral, formant un quadro tan perfecte y acabat, com digne dels Maíquez, dels Lunas y dels Romeas.

Al final del drama, lo teló tingué d'alsarse disset voltas, per amainar l'entussiasme del públich, que amarat d'agrahiment, volia acompanyar en triomf al poeta á sa llar y era la una y mitja de la matinada.

A. B.

Servey de fora

SANT ANDREU DE PALOMAR. — Diumenge hi ha gué en aquesta població una important funció de sarsuela catalana á càrrech de la companyia Puig.

Se posá la celebrada obra *La Guardiola* y la parodia *Los gelos de la Coloma* que agradá extraordinariament al públich, aplaudintse los bonichs números musicals que l'engalanen.

SANS. — En la societat «La Violeta,» diumenge passat se posá en escena lo bonich monólech *L'últim grahó*.

Al «Centro Republicá d' Hostafranchs,» varen posar lo celebrat drama *Don Joan de Serrallonga*, que siguié molt ben desempenyat.

Lo dia del Dijous gras, en la «Familiar Obrera,» se celebrá un ball infantil de trajos qu' estigué molt con-corregut, abundanthi las criaturas artísticament dis-fressadas.—C.

Novas

Se repartirá entre 'l present número y 'l vinent la bonica comedia *Lucrezia Borgia*, arreglada en vers á la escena catalana, per lo distingit autor D. Francisco X. Godo.

En vista de las bellas qualitats de la última obra en tres actes *Lo diner* estrenada al teatro Romea, per son fondo moral, pe l' éxit obtingut y lo bé que n' ha dit la premsa més autorisada de la capital, com també lo apropósit que resulta sa representació per las compa-nyías d' aficionats, pe 'l poch gasto que dú 'l posarla en escena y sols entrarhi una dama, comensará inme-diatament sa publicació en lo folletí d' aquest pe-riódich.

Quina noticia segurament veurán ab gust nostres lectors.

Al teatro Novetats han comensat los ensaigos del drama *La pubilla de Caixás* original de D. Francisco X. Godo.

L' ilustre poeta D. Victor Balaguer, estigué en aquesta ciutat los últims dias de la setmana prop-passada.

En la íntima visita que tinguerem l' honra de ferli, poguerem—á més de veurer ab gran satisfacció que l' ilustre patrici está ja completament restablert de sa úl-tima malaltia—comversar referent á la marxa cada dia més próspera de LO TEATRO REGIONAL, á quin costat está incondicionalment lo notable poeta.

En lo «Foment Martinense,» demá diumenge, se po-sarán en escena lo preciós drama de Soler *Lo collaret de perlas* y la comedia *Un bateig á cops de punys*.

La literatura regional, está de dol.

Ha mort en Avinyó y á l' edat de 70 anys lo distingit felibre Mathieu un dels més entussiasas cultivadors de la literatura llengua d' oc.

També ha deixat d' existir á Valencia lo distingit escriptor Labaila que siguié en diferentas ocasions pre-sident de «Lo rat Penat.»

La companyia María A. Tubau, de regrés de la bri-llant temporada que ha efectuat á Mallorca, inaugura avuy la de Quaresma en nostre teátro Principal.

Segurament lo clássich colisseu recobrará l' anima-ció perduda últimament.

També comensa avuy la nova temporada lo favores-cut teatro Eldorado.

La companyia ha quedat notablement reformada. La direcció estaré á càrrech de D. Ramon Rosell, ab lo cooperació de las senyoras Francisca y Antonia Segu-rra y Brú, á més dels senyors Tamarit y Requejo.

Continuarán formantne part á més d' altres molt aplaudits, los celebrats artístas Cerbón, Fernández y Castillo.

En lo número vinent publicarém las Bases del Con-curs Perenne que iniciarem en lo número del dissapte passat.

Confiém que per sa originalitat cridaré l' atenció á tothom.

També seguidament d' haver terminat lo XIV Petit Concurs, publicarém la convocatoria pera 'l XV.

La setmana passada en lo teatro Lírich celebrá un ball de disfressas la reputada societat Tertulia Catala-nista.

La divertida festa resultá espléndida en tots concep-tes. La concurrencia, tan numerosa com divertida y abundant d' elegants disfressas, la régia sala artísti-cament arreglada baix l' entesa direcció de D. Ramon Escaler, y l' interminable bonhumor, proporecionaren una nit agradable als que hi concorregueren.

La major part dels concurrens lluhiren la típica ba-rretina catalana.

La celebrada companyia infantil de Joan Bosch, que ab grans aplausos ha estat recurrent los principals teatros d' Espanya, debuta avuy dissapte en lo teatro Circo Ecuestre de la plassa de Catalunya.

Diumenge 17 del passat obtingué gran éxit en la societat «Dinorah,» la representació de la pessa *Un ba-teig á cops de punys*, publicada últimament en aquest periódich.

La distingida tiple senyoreta Carme Miquel, tan ce-lebrada quan ha actuat en aquesta ciutat, se trova al present fent una campanya brillant á Cartagena, for-mant part de la companyia dels senyors Simó y Riuboa.

Igualment la coneguda tiple Conxa Córdoba está ob-tenint entussiasas aplausos del públich de Jerez de la Frontera.

La premsa de Florencia fá grans elogis del artista Biondi, que 's presenta com á rival del célebre Fregoli. Podría esser, pero desconfiém d' aquestas rivalitats imitativas.

Ha sigut estrenada ab gran éxit en lo *Gymnase* de París *L'âge difficile*, comedia en tres actes, original de Jules Lemaitre.

La tésis que 's desarrolla en aquesta obra, es la con-veniencia de que l' home se casi jove perque al arri-bar á la vellesa pugui disfrutar de lo que 'n dihem

esser pare duas vegadas, gossant de la inmensa felicitat de la descendencia.

L'obra obté un desempenyo magistral y ha sigut, segons costum, posada en escena ab una propietat com no tenim lo gust de veurer per aquí, quan de comedias sencillas se tracta.

Pera 'ls dos primers balls de máscaras que 'n la present temporada s'han donat en lo teatro de l'Opera de París, se despatxaren més de 15,000 entradas que produhiren 70,350 franchs.

Sabem, per relació de persona competent, que algunas de las societats corals de Barcelona pensan honrá al distingit advocat D. Valentí Almirall ab lo títol de soci honorari, com á mostra de agraïment per la mena com ha sabut fer que 'ls obrers puguin concórrer á la *Biblioteca-Arús* á las horas lliures del treball de tots los dias.

En lo teatro *Quirino*, de Roma, s'ha estrenat ab gran éxit la sarsuela *El chaleco blanco*.

Cul de sach

Entre autors dramàtics.

—Desenganyintse, en la carrera dramática los fracassos son inevitables... lo més bon cavaller cau de cavall. ¡Considerin si 'l coneix jo 'l teatro, si n'he tingut d'éxits! Donchs en la meua llista, que passa de cent obras, ne tinc unas deu que fracassaren á la primera representació.

—Caramba, si qu'hi ha tingut desgracia... ¡deu obras xiuladas!... ¡A mi no més me n'han xiulat duas, y ja m'espantal!... Y aixó que total han sigut las dos úniques qu'hi pogut fer que m'estrenessin...

ARTISTAS EXTRANJERS

Mlle. GOSARD. — Célebre artista cantant y de diceió.

Correspondencia

Mariano Robert: som enemics de polémicas que no interessan al públich en general. — Ramón Cudinyach: no té prou interés. — S. Escofet: en aquest sentit ne rebém á diari, es inevitable. — R. Farriol: son d'escassa novetat. — M. Coll Batlle: las traduccions castellananas no van. — Joseph Robert: lo dibuix está molt bé, ara lo d'anar depressa es un poch difícil, depent de moltras cosas. — Vicens Cots, Joan Ribas Carreras: anirán. — J. Vidal Jumbert: hi darém surtida, gracias. — Alemany Borrás, Martí Dolcet, Francesch Comas, Francesch Imbert: rébintne igualment. — Pere Reig Fiol: la composició va bé, anirá aixís que sa extensió ho permeti. — Manel Alabern: no 'ns hi podém entretenir. — J. Font: anirá. — Manel Ginestá: en efecte varem anunciarla, pero res de perdut perque, tal com vosté diu, sigué xiulada al estrenarse. — M. Roch: precisa més facilitat. — Francesch Torres: ha vingut tart. Lo demés que no 's cita es que no vá prou bé.

Enigmas

Xarada

Son vocals, *quarta y primera*, una consonant es ma *tercera*, la *segona*, part del cos veurás y 'l *tot*, nom d'home trobarás.

ARMANDO DE DORDA.

Geroglífich

× ×
 I I I
 o o
 I
 I I I
 A

A. AMIGÓ.

Direcció

D. EMILI LLUCH GIOFLÉ
 TORRE
 ARENYS DE MAR

Combinintse las anteriors lletras de manera que resulti lo títol d'una obra y 'l nom del autor.

UN ARENYENCH.

Las solucions en lo próxim número

* *

Solucions dels insertats en lo número 159

XARADA. — En-cos-ti-pat.

AVÍS ALS VENEDORS

Lo TEATRO REGIONAL, en los días de surtida, se posa á la venda desde las cinch del dematí en l'Administració, Cabras, 13, 2^{on}, 1.^a

Tipografia LA ACADÉMICA, Ronda de la Universitat, 6; Barcelona